

[Justitsministeren.]

enstemmige indstilling om gennemførelse af dette lovforslag. Det er jo klart, at nu må lovforslaget tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling, for at der kan stilles et ændringsforslag om en ny ikrafttrædelsesdato.

Jeg kan ikke takke for de bemærkninger, mindretallet, bestående af de herrer Gottschalck-Hansen, Ib Thyregod og Poul Dam, har skrevet. Dets udtalelse lyder således:

„Mindretallet beklager, at det ikke af tidsmæssige grunde har været muligt at færdigbehandle disse spørgsmål, således at lovforslaget kunne fremsættes i folketinget med henblik på ikrafttrædelse inden nytåret 1965-66. Hovedansvaret herfor må efter vor opfattelse pålægges justitsministeren, der dels fremsatte lovforslaget på et meget sent tidspunkt, dels ikke ved førstebehandlingen i folketinget redegjorde for de lovmæssige og praktiske vanskeligheder ved en tidligere ikrafttrædelse,.....“

Det var de to bebrejdelser, der blev rettet mod mig, og dem synes jeg ikke der er baggrund for.

Under første behandling af lovforslaget konstaterede jeg, uden at blive modsagt, at ingen havde rettet bebrejdelser imod justitsministeriet eller mod mig for, at lovforslaget var fremsat for sent, eller at det ikke var kommet tidligere, under hensyn til de undersøgelser, der var foretaget. I udvalgsrådet — jeg tror, det var i mødet den 10. december — havde jeg en datoliste med, og den læste jeg op. Den indeholdt beskrivelse af, hvad der var foretaget som forarbejder til lovforslagets fremsættelse. Da der var redegjort for denne datoliste, havde ingen i udvalget, heller ingen af de tre medlemmer af mindretallet, hvoraf i hvert fald hr. Ib Thyregod var til stede, nogen kommentarer at knytte dertil eller nogen bebrejdelser.

Under førstebehandlingen sagde det ærede medlem hr. Poul Dam — det står i Folketingstidende sp. 1624 —:

„Man har fra forskellig side kommenteret, at dette lovforslag er fremkommet meget sent, og man har med rette sagt, at man ikke kunne bebrejde den højtærede justitsminister dette“.

Det er svært at få harmoni mellem denne udtalelse ved lovforslagets første behand-

ling og de bemærkninger, hr. Poul Dam er medunderskriver af i betænkningen; det rimer jo ikke. Man må da kunne forlange, at der er en lille smule sammenhæng i det, man siger herinde.

Det er rigtigt, at der kunne have været fremsat lovforslag på et tidligere tidspunkt, altså før man var færdig med de undersøgelser, som danner baggrund for justitsministeriets vurdering af, om et lovforslag burde fremsættes; men jeg er da helt sikker på, at hvis vi var kommet med et forslag, der var dårligt underbygget eller slet ikke underbygget, ville vi ikke som nu have kunnet regne med den praktisk taget enstemmige tilslutning til lovforslaget, som vi da regner med at få, når lovforslaget kommer til tredje behandling. Det ville ikke være tilfældet; så ville vi antagelig have stået i den samme situation som tilfældet var — vist i 1958 — da fyrværkeriloven sidst blev skærpet, nemlig at der var i hvert fald en meget stor tvivl om, hvorvidt det var berettiget med den dengang gennemførte skærpelse af loven.

Den anden bebrejdelse, der rettes mod mig, er understreget bl. a. af det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen — ja, jeg siger stadig væk det ærede medlem, jeg mener ikke noget særligt med det. (*Gottschalck-Hansen*: Gør ministeren det med det andet, han siger?). Jeg mener i øvrigt, hvad jeg siger. (*Gottschalck-Hansen*: Bare vi ved det!). Den anden bebrejdelse er, at jeg ikke i folketinget under første behandling redegjorde for de lovmæssige praktiske vanskeligheder ved en tidligere ikrafttrædelse. Hvis det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen og de øvrige medlemmer af mindretallet vil gøre sig den ulejlighed at læse, hvad der blev sagt under første behandling, kan de konstatere, at jeg meget stærkt gjorde opmærksom på de alvorlige betænkeligheder, der knytter sig til en ikrafttrædelse før 1. januar. At jeg ikke i detaljer redegjorde for disse vanskeligheder og specielt ikke, hvilke vanskeligheder der ville knytte sig til et senere ændringsforslag med en billigheds-erstatning bygget ind, kan man da vist ikke bebrejde mig. Det er oplysninger, som efter al praksis og gammel sædvane her i huset gives under udvalgsarbejdet. Det er ikke noget, man i detaljer redegør for under de taler, der holdes ved et lovforslags første